

ternim pijescima i ilovačama. Jedna sinklinala ide od Vlašića prema sjeverozapadu pod naplavine Velog blata, a druga široka od Poljane, a u ovoj su latori, slično kao kod Vrši (Vrhe) zastrti diluvijalnim pijeskom. Obe sinklinale odijeljene su krednim sedlom, koje sastoji od rudistnog vapnenca, a samo u Grušni proviruje ispod ovoga dolomit.

Zanimivo je na ovom otoku nalazište ugljonosnih mladotercijarnih slatkovodnih naslaga (kod Kolana), pa ćemo ih ovdje u kratko opisati.

Dolina kolanska počimlje (po Radimsky-u, od kojega imamo prve vijesti u toj stvari) na sjeverozapadnom podnožju sv. Vida, najvišeg brda otoka Paga, uskim klancem, koji se prema sjeverozapadu proširuje i preko Slatine do mora spušta. Ispod neznatnog pokrova od ilovače, pijeska i šljunka leže žućkasti i sivi, pa i smeđi ili modri, dijelomice glinasti ili pjeskoviti laporni škrljevi, koji proviruju u mnogim vododerinama i zu obronke niskih brežuljaka. U laporima dolazi uklopljen tamno-smeđi gotovo crni lignit sa 4245 kalorija (jedinica toplina) i 4.43% pepela. Sveukupna debljina ove naslage lignita iznosi preko 10 m., no ona ne sastoji lih od lignita, nego od slojeva čistog lignita u debljini od kojeg dm. do preko 1 m., koji se izmijenjuju sa naslagama tamno- smeđih i tankolistićavih lapornih škrljeva.

Širina ovih mladoneogenih, a mladim taložinama prekrivenih naslaga iznosi južno od Kolana 200 m., kod ovog sela 600—700 m., kod sv. Jerolima (St. Girolamo) 1000 m., a kod Slatine opet 800 m. U laporima iznad ugljena (u krovu) dolaze školjkaši (*Congeria triangularis*, *Unio*, *Pisidium*) i puževi (*Planorbis*, *Paludina acuta*). Osim toga se u njima češće nalaze preostaci od bilja, i to uz vodeno bilje (parožine — *Characeae*) pretežno dijelovi od četinjača. Radimsky je tamo našao:

C i p r e s e :

Callitris Brogniarti.

Taxodium distichum miocenicum.

Glyptostrobus europeus.

J e l e :

Sequoia Langsdorfi.

Pinus holothana.